

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. гр. Добрич, 13.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги М. Павлов

при участието на секретаря Нели Ил. Бъчварова
като разгледа докладваното от Георги М. Павлов Търговско дело № 20233200900095 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 630, ал. 2 ТЗ.

Търговско дело № 95/2023 г. е образувано по молба вх. № 4448/07.07.2023 г., подадена от търговско дружество „ЖАКАРД - ДОБРИЧ“ АД гр. Добрич, ул. „***“ № 4, ЕИК 124139956 с искане за откриване производство по несъстоятелност.

В обстоятелствата част на молбата са инвокирани доводи за неплатежоспособността на търговеца с оглед невъзможността му да изпълни изискуеми публичноправни задължения към държавата и общините, свързани с търговската му дейност.

ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, като прецени доводите на страната и доказателствата по делото, приема за установено следната **ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА**:

От доказателствата по делото се установява наличието на публичноправни задължения към държавата и общините, свързани с търговската му дейност както и на парични задължения, породени от или отнасящи се до търговски сделки в общ размер на сумата от 23 973.47 лв.

Според експертното мнение на вещото лице, стойностите на коефициентите за обща, бърза и незабавна ликвидност, финансова автономност за изследвания период възлизат на нулеви величини, а

стойностите на коефициента Алтман и на коефициента Бийвър – нулеви величини, като считано от 09.05.2022 г. търговецът е в състояние на неплатежоспособност.

Вещото лице не е констатирало наличност на имущество на търговеца, достатъчно за покриване на началните разноси по несъстоятелността.

В указания от Съда по несъстоятелността срок длъжникът не е предплатил съответната сума за покриване началните разноси по несъстоятелността.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ:**

Предпоставките за откриване производството по несъстоятелност се обособяват в следните две групи: материалноправни и процесуалноправни.

Материалноправните предпоставки са: 1. търговско качество на длъжника и 2. неплатежоспособност или свръхзадълженост (при капиталовите търговски дружества). Процесуалната (формална) предпоставка е обявителното съдебно решение.

За да се открие производството по несъстоятелност, Съдът следва да констатира наличието на двете материални предпоставки на чл. 607а, ал. 2 ТЗ – длъжник, който има качеството „търговец” и неплатежоспособност.

По делото е безспорно качеството “търговец” на длъжника с оглед разпоредбата на чл. 1, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1 и чл. 64, ал. 1, т.4ТЗ.

Обща предпоставка за откриване производството по несъстоятелност, съгласно нормата на чл. 607а ТЗ е неплатежоспособността.

Понятието за неплатежоспособност е дефинирано от законодателя като невъзможност да се изпълни изискуемо вземане – съгласно разпоредбата на чл. 608, ал. 1 ТЗ, длъжникът е неплатежоспособен, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване или разваляне, или последиците ѝ от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е

изпълнено повече от два месеца.

Задължението на длъжника трябва да е действително, изискуемо, ликвидно, парично, с точно определен произход – то трябва да произтича от търговска сделка (търговска е сделката, сключена от търговеца в това му качество при или по повод извършване на занятието му, а също и изброените в чл. 1, ал. 1 ТЗ сделки, независимо от качеството на страните – чл. 286, ал. 2 ТЗ) или да има публичноправен произход - публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност – чл. 162 ДОПК.

Неплатежоспособността е фактическо състояние на обективна невъзможност на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения. Неплатежоспособността не е факт, а правна квалификация на факти, която се извършва от Съда. Предполага се, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ, ако преди подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години – чл. 608, ал. 2 ТЗ.

Общият режим на Търговския закон презумира неплатежоспособността при спиране на плащанията – чл. 608, ал. 3 ТЗ. Спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или отчасти вземания на определени кредитори – чл. 608, ал. 3, изр. 2 ТЗ. Спирането на плащанията създава оборима презумпция за неплатежоспособността. Терминът „спиране на плащанията” не е определен легално. В литературата се приема, че спирането на плащанията е трайно, продължително състояние, при което длъжникът е изпаднал в обективна невъзможност да изплаща задълженията си към кредиторите.

Член 608, ал. 2 ТЗ урежда оборима презумпция, съгласно която се предполага, че търговецът е неплатежоспособен, ако за период от три години поред преди датата на подаване на молбата за откриване производство по несъстоятелност не е заявил за публикуване в Търговския регистър своя годишен финансов отчет.

Коефициентите за обща (съотношение на краткотрайните активи към краткосрочните задължения) и бърза ликвидност (съотношение на краткосрочните вземания, краткосрочните инвестиции и паричните средства към краткосрочните задължения) са обективен и сигурен критерий за

икономическото състояние на длъжника. Когато те са под 0.5, състоянието на неплатежоспособност е факт. Методиката за изчисляване на коефициентите за ликвидност е била регламентирана в отменения Национален счетоводен стандарт 13 „Отчитане при несъстоятелност и ликвидация”, поради което може да се използва при установяване състоянието на неплатежоспособност на търговеца. В разглеждания случай, релевантните коефициенти за ликвидност сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца.

Един от най – популярните модели в световната практика е за анализ на вероятността от корпоративни фалити е т. н. „Z – резултат на Алтман” създаден през 1968 г. от Едуард Алтман – професор по финанси от New York University, Stern School of Business. Моделът е базиран на статистическия анализ (мултивариантен дискриминантен анализ), който се свежда до единичен коефициент (Z – резултат), изчислен на база претеглените стойности на пет коефициента за финансов анализ. Меродавен за финансовият анализ на длъжника е коефициентът за непублични производствени компании, изчисляван по следната формула: $Z = 0.717 X_1 + 0.847X_2 + 3.107X_3 + 0.420X_4 + 0.998X_5$, където X_1 = (текущи активи – текущи пасиви)/общо активи; X_2 = неразпределена печалба/общо активи; X_3 = печалба преди лихви и данъци за периода/общо активи; X_4 = собствен капитал/общо пасиви; X_5 = приходи от продажби/общо активи.

Получените резултати се групират в следните три зони: $Z > 2.90$ = „спокойна зона”; $1.23 < Z < 2.90$ = „сива зона”; $Z < 1.23$ = „стрес зона”.

Друг модел и индикатор за несъстоятелност е т.н. „модел на Бийвър”, създаден през 1966 г. от Уилям Бийвър – професор по счетоводство в Станфордския университет. Моделът на Бийвър се базира на съотношението между оперативния паричен поток и общия размер на дълга. Коефициентът на Бийвър следва да бъде 1, за да се квалифицира състоянието на търговското предприятие като стабилно.

В процесния казус финансовите индикатори „Алтман” и „Бийвър“ сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца.

С оглед изложените съображения се налага извода за наличието на предпоставките на чл. 607а ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност на търговеца с оглед констатираната неплатежоспособност.

По делото се установи по несъмнен и безспорен начин, че наличното

имущество на търговеца не е достатъчно за покриване на началните разноси и определената от Съда по несъстоятелността сума, необходима за предплащане разноските по несъстоятелността не е платена, поради което следва да се постанови съдебен акт по реда на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК длъжникът следва да заплати на Окръжен съд – Добрич сумата от 250.00 лв., представляваща държавна такса.

С оглед изложените съображения и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ,
ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „ЖАКАРД - ДОБРИЧ“ АД гр. Добрич, ул. „***“ № 4, ЕИК 124139956, с начална дата **09.05.2022 г.**

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на „ЖАКАРД - ДОБРИЧ“ АД гр. Добрич, ул. „***“ № 4, ЕИК 124139956 .

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ чрез налагане на запор и възбрана върху движимите вещи и недвижими имоти на „ЖАКАРД - ДОБРИЧ“ АД гр. Добрич, ул. „***“ № 4, ЕИК 124139956.

ПРЕКРАТЯВА ДЕЙНОСТТА на предприятието на „ЖАКАРД - ДОБРИЧ“ АД гр. Добрич, ул. „***“ № 4, ЕИК 124139956.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „ЖАКАРД - ДОБРИЧ“ АД гр. Добрич, ул. „***“ № 4, ЕИК 124139956.

СПИРА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ.

ОСЪЖДА „ЖАКАРД - ДОБРИЧ“ АД гр. Добрич, ул. „***“ № 4, ЕИК 124139956 да заплати на **ДОБРИЧКИЯ ОКРЪЖЕН СЪД** сумата от 250.00 лв., представляваща държавна такса.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА НЕЗАБАВНО ИЗПЪЛНЕНИЕ.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ВПИСВАНЕ В ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ВЪЗЗИВНО ОБЖАЛВАНЕ В ДВУСЕДМИЧЕН СРОК ОТ ВПИСВАНЕТО МУ В ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____